

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2015. június hó 24. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és 2015. június hó 29. napján kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt az **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** részben folyamatos, részben folytatólagos tárgyalás alapján meghozott és **2014. szeptember hó 17. napján kihirdetett 13.B.348/2013/185. számú** ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

a II.r. vádlottal szemben a Makói Városi Bíróság 2.B.504/2005/46. számú, a III.r. vádlottal szemben a Szegedi Városi Bíróság 15.B.818/2005/209. számú ítéletének próbára bocsátó rendelkezését hatályon kívül helyezi és a **próbára bocsátást megszünteti**.

A II.r. vádlott élet elleni bűncselekményét

társtettesként elkövetett emberölés büntettének [1978. évi IV. törvény 166. § (1), (2) bekezdés d) pont]

m i n ő s í t i.

A III.r. vádlott társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetteként minősített cselekményének jogszabályi alapja helyesen az 1978. évi IV. törvény 175. § (1) és **(3) bekezdés a)** pontja.

I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlottak testi sértésként értékelt cselekményének megnevezése helyesen társtettesként elkövetett testi sértés büntette.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal szemben a büntetést magánokirat-hamisítás vétsége, míg III.rendű vádlott neve III.r. vádlottal szemben bűnpártolás büntette miatt is kiszabottnak tekinti.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben a Szegedi Városi Bíróság 7.B.2531/2007/12. számú ítéletével kiszabott - helyesen - 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtön végrehajtását elrendeli, egyben megállapítja, hogy a szabadságvesztés nem hajtható végre.

A Bj.I.63/2013/1-10. tétel alatt elkobzott bűnjelek közül az 1-3. tétel alattiakat helyezi el a Rendőrmúzeumban.

A Bj.I.63/2013/11., 12., 19., 20. tétel alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti és megsemmisíteni rendeli.

A Bj.I.63/2013/23., 24. tétel alatti bűnjelek lefoglalását is megszünteti.

A Bj.I.62/2013/8. tétel alatti bűnjel lefoglalását is megszünteti és azt III.rendű vádlott neve III.r. vádlottnak kiadni rendeli.

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből

I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat - helyesen - 332.961,- (Háromszázharminckettőezer-kilencszázhatvanegy) forint,

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat - helyesen - 564.817,- (Ötszázhatvannégyezer-nyolcszáztizenhét) forint,

I.rendű vádlott neve I.r, II.rendű vádlott neve II.r. és III.rendű vádlott neve III.r. vádlottakat egyetemlegesen - helyesen - 1.208.368,- (Egymillió-kettőszáznolcezer-háromszázhatvannyolc) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

A DNS vizsgálattal felmerült - helyesen - 143.625,- (Egyszáznegyvenháromezer-hatszázhuszonöt) forint bűnügyi költséget I.rendű vádlott neve I.r. és III.rendű vádlott neve III.r. vádlottal II.rendű vádlott neve II.r. vádlott is egyetemlegesen köteles megfizetni, míg - helyesen - 482.656,- (Négyszáznolcvankettőezer-hatszázötvenhat) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Egyebekben az első fokú ítéletet

h e l y b e n h a g y j a.

I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r. és III.rendű vádlott neve III.r. vádlott által egyezően 2014. szeptember hó 17. napjától 2015. június hó 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat 28.720,- (Huszonnyolcezer-hétszázhusz) forint megfizetésére kötelezi az államnak a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint, míg 60.000,- (Hatvanezer) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntette [1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont], társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [1978. évi IV. törvény 175. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], kiskorú veszélyeztetésének büntette [1978. évi IV. törvény 195. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntette [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatt, mint többszörös visszaesőt;

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntettének kísérlete [1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont], társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [1978. évi IV. törvény 175. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], kiskorú veszélyeztetésnek büntette [1978. évi IV. törvény 195. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntette [1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] miatt;

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntette [1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont], kiskorú veszélyeztetésnek büntette [1978. évi IV. törvény 195. § (1) bekezdés], társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [1978. évi IV. törvény 175. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat életfogytig tartó fegyházra, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat életfogytig tartó börtönre és a vádlottakat egyezően 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetésből I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott 40 év, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott 32 év, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott 35 év után bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

Megállapította, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben a Szegedi Városi Bíróság B.2531/2007/12. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtön nem hajtható végre.

Rendelkezett a bűnjelekről, a felmerült bűnügyi költségből I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat 130.461,- forint, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat 563.817,- forint, III.rendű vádlott neve III. rendű 218.279,- forint, I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat egyetemlegesen 145.625,- forint, I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottakat egyetemlegesen 1.191.239,- forint megfizetésére kötelezte, míg 699.812,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott terhére a feltételes szabadságra bocsátás kizárásának megállapítása, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott terhére eltérő minősítés, a társtettesként elkövetett emberölés büntettének kísérlete helyett befejezett bűncselekmény megállapítása érdekében,

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője felmentés érdekében, a nyilvánosság kizárása miatt kifogásolva, hogy ugyanakkor az elsőfokú bíróság az ítéletét nyilvánosan, a tényállás részletes ismertetése mellett hirdette ki,

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője az emberölés büntettének kísérlete és a személyi szabadság megsértésének büntette alóli felmentés, egyebekben enyhítés érdekében,

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott és védője elsődlegesen az első fokú ítélet megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezése, másodlagosan az emberölés büntette és a személyi szabadság megsértésének büntette alóli felmentés, valamint enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta, egyben osztotta I.rendű vádlott

neve I. rendű vádlott védőjének az ítélet kihirdetésével kapcsolatos észrevételeit. A tényállás kiegészítése, helyesbítése mellett indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítéletet változtassa meg, II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott élet elleni cselekményét társtettesként elkövetett emberölés büntettének [1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont] minősítse, állapítsa meg, hogy I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet a fellebbezések közül az ügyész fellebbezését ítélte alaposnak.

* * *

Az ítélet az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván megállapította, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a törvényesen elrendelt zárt tárgyalást követően [Be. 237. § (3) bekezdés a), b) és c) pontja] határozatát teljes egészében nyilvánosan hirdette ki. Ennek általa adott indoka - a vádlottól eltérő tényállás megállapítása - nem fogadható el, hiszen akiket érintett az elsőfokú bíróság által megállapított eltérő tényállás azok írásban is megkapták a bíróság határozatát, így arról ezúton tudomást szerezhettek.

A Be. 239. § (3) bekezdése értelmében a bíróság nem hirdeti ki nyilvánosan a határozat indokolásának részét képező azokat az adatokat, melyek nyilvánosságra hozatala azon érdek sérelmét eredményezné, amelynek védelmében a zárt tárgyalást a bíróság elrendelte.

Ez az eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemére nem volt kihatással, ezért a másodfokú bíróság csupán annak megállapítására szorítkozott.

I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott védőjének a közvetlenség megsértésére vonatkozó álláspontja téves. Egyrészt a közvetlenség elve már nem eljárási alapelv, azt az eljárási törvény már több ponton is áttörte, másrészt a nyilvánosság kizárása a közvetlenséget nem érinti.

Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor II. rendű vádlott neve II. és III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottak korábbi próbára bocsátást kimondó ügyét a jelen ügghöz nem egyesítette annak ellenére, hogy e vádlottak a jelen cselekményeket próbára bocsátás próbaideje alatt követték el.

Ez az elsőfokú bíróságnak azon téves jogi álláspontjára vezethető vissza, mely szerint a cselekmények büntethetősége elévült. Ezt az eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság akként küszöbölte ki, hogy a próbára bocsátással kapcsolatos ügyeket jelen ügghöz egyesítette.

A próbára bocsátást elrendelő határozat a bűncselekmény büntethetőségének elévülését félbeszakítja, a próbaidő tartama pedig az elévülés határidejébe nem számít bele, az elévülés a próbaidő elteltével kezdődik újra.

Ez az időpont II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében 2010. november 27., III. rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében pedig 2010. november 4. napja.

A terükre megállapított bűncselekmények elévülése az 1978. évi IV. törvény alapján három év, így a cselekmények büntethetősége II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében 2013. november 27., míg III. rendű vádlott neve III. rendű vádlott 2013. november 4. napján évült volna el.

A próbaidő alatt elkövetett bűncselekmények miatt azonban az ügyész 2013. szeptember 30. napján, azaz az elévülési idő lejárta előtt vádat emelt, mely eljárási cselekmény az elévülést megszakítja, és az elévülés (három év) ezen időponttól újrakezdődik. A vádirat benyújtásától tehát ez a három év elévülési határidő a mai napig nem telt el. Ennek tényét nem befolyásolja, hogy az ügyész a benyújtott vádiratában nem indítványozta a próbára bocsátás megszüntetését.

Megjegyzzi az ítéletábra, hogy a Szegedi Városi Bíróság B.818/2005. számú ügyében, amelyben III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat a bíróság próbára bocsátotta, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat is próbára bocsátották bűnpártolás vétsége miatt. A próbaidő azonban vele szemben 2 év volt, így II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában a büntethetőség elévülés 2012. november 4. napján a jelen ügyben történt vádemelést megelőzően bekövetkezett.

Ezt az álláspontot fejtette ki a Kúria Bfv.III.1057/2014/7. számú végzésében, melyet a Kúriai határozatokban 2015/93. szám alatt tettek közzé.

Az 54/2007. BK vélemény III/6. pontja szerint az egyesítés elmulasztása egyben az első fokú ítéletet megalapozatlanná teszi. Nincs eljárásjogi akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság a megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében egyesítse az ügyeket. Ez lehetővé teszi, hogy az iratok alapján a tényállást a próbára bocsátást elrendelő határozatban megállapított tényállással kiegészítse, így a megalapozatlanság kiküszöbölhető. A fentiekre figyelemmel az ítéletábra II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben a Makói Városi Bíróság 2.B.504/2005/46. számú, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottal szemben a Szegedi Városi Bíróság 15.B.818/2005/209. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezését a Be. 568. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a próbára bocsátást az 1978. évi IV. törvény 73. § (2) bekezdése alapján megszüntette.

Az egyéb hivatkozott eljárási szabálysértések vonatkozásában az ítéletábra osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy az ügyben más eljárási szabálysértés nem valósult meg.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott kifogásolta, hogy az előzetes letartóztatás tárgyában tartott ülésen védője nem volt jelen, noha védő részvétele kötelező volt. Ezzel összefüggésben utal az ítéletábra arra, hogy a védő részvétele az eljárási cselekményeken nyomozati szakban nem kötelező. Az eljárási szabálysértés akkor valósult volna meg, ha a nyomozó hatóság az értesítési kötelezettségét elmulasztja, ilyen azonban az eljárás során nem történt. Az értesítés mellett a védő távolléte nem volt akadálya I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott kihallgatásának.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság gyermekkorú **1. sz.** sértettet a bírósági eljárásban nem hallgatta ki annak ellenére, hogy a sértett közvetlen és részletes információkkal rendelkezett az eseményekről.

Az ítéletábra a védő álláspontját nem osztotta. A pszichológus szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy **1. sz.** sértett ismételt kihallgatása olyan traumát okozna a részére, amely nem indokolja a gyermekkorú sértett bírósági eljárásban történő újbóli kihallgatását. Erre vonatkozóan egyébként az elsőfokú eljárásban I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott is terjesztett elő bizonyítási indítványt, melyet a törvényszék ugyanezen indokra figyelemmel helytállóan elutasított.

Egyebekben az elsőfokú bíróság a kiemelt ügyekre vonatkozó szabályokat mindenben betartotta. Nem tévedett, amikor a kezdetben vallomásmegtagadási jogukkal élő vádlottak közül később II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott akként nyilatkozott, hogy mégis vallomást kíván tenni, III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottat pedig erre az időre a tárgyalóteremből kiküldte, hiszen

korábban még ő sem tett vallomást. A Be. 288. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a vádlottat rendszerint a még ki nem hallgatott vádlott-társai távollétében kell kihallgatni.

Osztotta az ítélőtábla az ügyész álláspontját abban, hogy az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl a vádon, amikor további bántalmazásokat is megállapított, hiszen ezek a tettazonosság keretein belül maradtak, így az nem sérti a védelvet.

A fentieken túl az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges körben és az eljárási szabályok betartásával folytatta le.

A vádlottak és védők által előterjesztett bizonyítási indítványokat megalapozottan helyes indokok alapján utasította el, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett.

* * *

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott a fellebbezési eljárásban arra vonatkozóan terjesztett elő bizonyítási indítványt, hogy az ítélőtábla szerezzé be a Battonyai Városi Bíróságon közte és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott között gyermekelhelyezés megváltoztatása iránt folyamatban volt polgári eljárás iratait. Ezt az ítélőtábla szükségtelennek ítélte, hiszen az nem a vád szerinti időszakra vonatkozó adatokat tartalmazhat, így a bizonyítási indítványt elutasította.

* * *

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok részletes értékelése alapján döntően megalapozott tényállást állapított meg, és teljes körű indokát adta annak, hogy a tényállást milyen bizonyítékokra alapította. Az elsőfokú bíróság bántalmazásonként jelölte meg ítéletében, hogy mely bizonyítékok alapján állapította meg az adott tényállásrészt.

Számot adott arról, hogy a vádlottak védekezését mely körben és milyen okból vetette el, tekintettel arra, hogy a vádlottak a vallomásukat többször megváltoztatták, hol beismertek, hol pedig tagadták a cselekmény elkövetését. Az eljárás előrehaladtával egyre inkább egymásra tettek terhelő vallomást, magukat pedig menteni igyekeztek.

Az elsőfokú bíróság perrendszerűen járt el akkor is, amikor a vallomások egy részét elfogadta, míg más részeit elvetette. Ez az eljárási szabályokkal összeegyeztethető bizonyítékmérlegelés, hiszen a bíróság azon vallomásrészeket fogadott el, amelyeket egyéb bizonyítékok is alátámasztottak, és azon vallomásrészeket vetett el, amelyeket más bizonyítékok nem támasztottak alá.

Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a bizonyítékokat egymással összevetve vizsgálta azt, hogy a vádlottak vádlott-társaikra tett vallomásai, illetve a tanúk vallomásai alapján mely vádlottnak melyik vallomása elfogadható és melyik nem.

Az ítélőtábla az első fokú ítélet tényállását az iratok egybehangzó adatai alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés b) pontjára - az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

1./ I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott előéleti adatait kiegészíti, mely szerint I. rendű vádlottat a Szegedi Városi Bíróság a 2009. február 18. napján kelt és jogerőre emelkedett 7.B.2531/2007/12. számú ítéletével lopás büntette miatt 1 év 6 hónap, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett börtönre ítélte. A próbaidő 2013. február 17. napján járt volna le. (Az első fokú ítélet rendelkezést

tartalmaz erre az elítélésre vonatkozóan, azonban a tényállás ezt az elítélést nem tartalmazta, és a tényállás kiegészítéséből állapítható meg, hogy az I. rendű vádlottat ebben az eljárásban nem 6 hónapra, hanem 1 év 6 hónap börtönre ítélte a bíróság.)

2./ I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában felhívott 8.B.2341/2002/3. számú összbüntetési ítélet jogerejének éve helyesen 2003.

3./ II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott próbára bocsátásának próbaideje 2010. november 27. napján, míg III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott próbára bocsátásának próbaideje 2010.november 4. napján járt volna le.

4./ A 8. oldal 2. bekezdését akként helyesbíti, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott 2009. március 10. napjától helyesen **2009.** november 20. napjáig töltötte jogerős szabadságvesztés büntetését.

5./ A 8. oldal 4. bekezdés utolsó mondatát akként helyesbíti, hogy a 2. sz. sértett valóban szerelmes **volt** II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottba. (A volt szó az első fokú ítéletből kimaradt.)

6./ A 8. oldal 5. bekezdés utolsó mondatrészét akként helyesbíti, hogy „illetőleg a 2. sz. sértett ellen irányuló hergelés következtében bántalmazták **őt** súlyosan”. (Az őt szó kimaradt és ez így értelemzavaró volt.)

7./ A tényállás 1. pontja 2. bekezdésében (9. oldal 5. bekezdés) az elkövetési idő helyesen 2009. tavasza.

8./ A 10. oldal 2. bekezdésében az elkövetési idő helyesen 2009. július 20. és 24. napja közötti idő.

A fenti időpontokat az elsőfokú bíróság a vádtól eltérően állapította meg a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, melynek indokát adta a 29. oldal 5. bekezdés és 30. oldal 3. bekezdésében.

9./ A tényállás 1. pontja utolsó bekezdésében rögzített póker közbeni bántalmazásra egy alkalommal került sor, amely tíz testszerte történő rugdosás volt, és amely nyolc napon túl gyógyuló sérülést okozott a sértettnek.

Ezen tényállási pontban foglalt többi bántalmazás következtében keletkezett sérülések gyógytartama nyolc napon belüli volt, mely cselekmények vonatkozásában magánindítvány előterjesztésére nem került sor, ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította.

2007. évtől 2009. július 20. napjáig ezeket a bántalmazásokat csupán előzményként rögzítette az elsőfokú bíróság ítéletében. Az első, bűnösséget megalapozó cselekmény ideje 2009. júliusa, amely a pókerezés közbeni bántalmazás volt, amely nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket okozott. Majd ezt követően a tényállás 2/a. pontjában az elsőfokú bíróság a 2010. év elejétől kezdődő bántalmazásokat rögzíti.

A 2009. évi elkövetési időre figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ezen cselekmények a tényállás 2/a. pontja alatt meghatározott 2010. év elején kezdődő bántalmazásoktól időben elkülönültek.

Ezért az ítéletábra nem osztotta a főügyésznek azt az álláspontját, hogy ezeket a cselekményeket

a tényállás 2/a. pontjába kell utalni, hiszen így helyes az, hogy az elsőfokú bíróság a súlyos testi sértés büntettét halmazatban állapította meg I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében, míg a többi könnyű testi sértés vétsége a közel fél év időbeli eltérésre - 2009. július-2010. év eleje - figyelemmel nyilvánvalóan nem volt ok-okozati összefüggésben a sértett halálával. Hiszen az elsőfokú bíróság az okozati összefüggést a 2010. év elején kezdődő bántalmazások vonatkozásában állapította meg.

10./ A tényállás 2/b. pontjában III.rendű vádlott neve helyesen III. rendű vádlott.

11./ A tényállás 3./ pontja vonatkozásban a főügyészség indítványozta a tényállás kiegészítését a gyermekkorú sértett születési időpontjával, melyet az ítélet tábla szükséglettelnek ítélt, figyelemmel arra, hogy az első fokú ítélet 7. oldal 3. bekezdése tartalmazza ezt az időpontot.

12./ II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott próbára bocsátást kimondó határozatának alapjául szolgáló tényállás:

(1. sz. név) vádlott II.rendű vádlott neve vádlott kérésére készített egy (1. sz. település), 2004. május 03-i dátumozású, a (gazdasági társaság megnevezése) bélyegzőlenyomatával ellátott hamis tartalmú munkáltatói igazolást, melyet abban a tudatban adott át II.rendű vádlott neve vádlottnak, hogy az felhasználásra fog kerülni. II.rendű vádlott neve vádlott ezen hamis munkáltatói igazolást 2004. május 06. napján (2. sz. település)-en, a (sugárút neve)-on lévő (áruház megnevezése)-ben áruvásárlási kölcsön igénylése céljából felhasználta.

13./ III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott próbára bocsátást kimondó határozatának alapjául szolgáló tényállás:

III. r. vádlott I.rendű vádlott neve vádlottnak, (2. sz. sértett) vádlott (2. sz. név) vádlottnak volt az élettársa.

III. r. vádlott és (2. sz. sértett) vádlottak tudomással bírtak arról, hogy élettársaik (3. sz. név) vádlottal közösen több bűncselekményt követtek el. A bűncselekményekből származó értékeket olykor élettársaikkal közösen használták, vagy az eltulajdonított készpénzből éltek.

(3. sz. név) vádlottal 2004. január hó 7. napján az éjszakai, illetőleg a hajnali órákban, miután sikerült a (bolt megnevezése) sértett sérelmére vádlott-társaival együtt elkövetett bűncselekményből a helyszínről elmenekülnie, értesítette III. r. vádlott és (2. sz. sértett) vádlottakat arról, hogy I.rendű vádlott neve és (2. sz. név) vádlottakat a rendőrfőkapitány elfoglalták. Így az esetleges házkutatás esetére a bűncselekményből származó értékek elrejtése vált szükségessé.

III. r. vádlott és (2. sz. sértett) vádlottak ezt követően megszervezték, hogy a (2. sz. település, körút, házszám) szám alatti lakcímükről, valamint a (2. sz. település, 1. sz. utca, házszám) szám alatt lévő, általuk bérelt garázból, a fentebb említett bűncselekményekből származó tárgyakat egy másik garázsbba, a (2. sz. település, 2. sz. utca, házszám) szám alá vigyék. Így ők haszonszerzés végett közreműködtek a bűncselekményből származó előny biztosításában. Ehhez segítségül hívták II.rendű vádlott neve vádlottat, aki közreműködéséért ellenszolgáltatásban nem részesült.

Így tehát 2004. január hó 4. napján a hajnali órákban III. r. vádlott, (2. sz. sértett), valamint II.rendű vádlott neve vádlottak, és az őket értesítő (3. sz. név) vádlott elmentek a (2. sz. település, 1. sz. utca, házszám) szám alatti garázshoz, ahol (3. sz. név) vádlott magához vette a korábbi bűncselekmény

elkövetéséből származó hangszereket, és azokkal a helyszínről távozott.

III. r. vádlott, (2. sz. sértett), II.rendű vádlott neve vádlottak a garázsban lévő értékeket bőröndökben, valamint táskákban helyezték el, majd taxival utazva, illetőleg gyalog menve, több fordulóval az értékeket a (2. sz. település, 2. sz. utca, házszám) szám alatti garázsba vitték, ahol azokat elrejtették.

(4. sz. név) a (2. sz. település, 2. sz. utca, házszám) szám alatt lévő garázs tulajdonosa nem tudott arról, hogy ott a vádlottak bűncselekményből származó tárgyakat helyeznek el.

III. r. vádlott és (2. sz. sértett) vádlottak a (2. sz. település, körút, házszám) szám alatti lakásban található bűncselekményből származó értékek nagy részét megsemmisítették, illetőleg elfogyasztották.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során is.

Tekintettel arra, hogy az első fokú ítélet a fentiekben megállapítottak szerint megalapozott, így az ítéletábra álláspontja szerint, sem további bizonyítás, sem az első fokú ítélet megalapozatlanság miatt hatályon kívül helyezése nem indokolt.

Az első fokú ítélet indokolása lapszám szerint jelölte meg az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat, ezeket azonban néhol elírás folytán tévesen jelölte meg. Tekintettel arra, hogy az oldalszám szerinti megjelölés nem szükséges, hiszen elegendő a bizonyítékokra úgy utalni, hogy az beazonosítható legyen, ezért az ítéletábra az oldalszámokra történő hivatkozást mellőzte az első fokú ítéletből.

Mellőzte továbbá a 31. oldal 5. bekezdésében, hogy a sértett térdét és könyökét ért bántalmazást illetően az orvosszakértői vélemény kiegészítésre utalást, mert az erre vonatkozóan nem tartalmazott adatokat.

* * *

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak felmentését, illetve az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezésével szemben a terhelő bizonyítékokat elfogadva - így I. rendű vádlott nyomozati beismerő vallomása, tanúk vallomása, szakértői vélemények - bűnösségüket a terhükre rótt bűncselekményekben megállapította.

A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Az elsőfokú bíróság ezen kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve vizsgálta, és ésszerű, logikus indokát adta annak, hogy milyen bizonyítékokat, vallomásokat fogadott el tényállása alapjául, illetőleg melyeket vetette el. E körben kifejtett érvelése logikus és okiratszerű.

Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség, így a tényállást támadó, részben az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, részben pedig a vádlottak felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a cselekmények minősítése is döntően törvényes.

Nem tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a vádlottak által kifejtett magatartás együttesen vezetett a sértett halálához, a bántalmazás és a bekövetkezett eredmény között ok-okozati összefüggés van.

A vádlottak tudata a bántalmazáskor átfogta, hogy a sértett egyre romló állapota mellett a bántalmazás következtében a halála is bekövetkezhet. Eziránt azonban közömbösek voltak - a cselekmény végső szakaszától eltekintve - erre eshetőleges szándékuk terjedt ki, amikor egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben közösen bántalmazták a sértettet, különböző időpontokban és különböző mértékben.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott maga is követett el bántalmazó magatartást. Sok esetben az ő magatartása indította I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat arra, hogy a sértettet bántalmazzák, hiszen III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott panasza alapján került sor a sértett bántalmazására.

I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott is tett arról vallomást, hogy a veszekedést III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott kezdte, ő ütött először, majd - mivel féltették őt, hogy ettől valami baja esik - maguk is, mintegy a III. rendű vádlott helyett bekapcsolódtak a bántalmazásba.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott egészségi állapotával kapcsolatosan orvosszakértői vélemény áll rendelkezésre, amely megállapította, hogy az akkori egészségi állapota mellett képes volt a cselekmények elkövetésére, a sértett bántalmazására.

Abban az esetben amikor közösen, szándékegységben, egymás tevékenységéről is tudva valósítanak meg vádlottak bűncselekményt, és az együttesen vezet a sértett halálához, akkor abban valamennyi vádlott bűnössége megállapítható.

Ehhez képest tévedett az elsőfokú bíróság, amikor II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vonatkozásában az élet elleni cselekményt kísérletnek minősítette.

Tényként megállapítható, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott az utolsó öt napban már nem tartózkodott (3. sz. település)-en, mert börtönben volt. Azonban a megállapított tényállás szerint az utolsó öt napban nem merült fel olyan más jellegű, vagy a korábbinál súlyosabb bántalmazás, amiről kétséget kizáróan azt lehetne megállapítani, hogy csak ez a bántalmazás vezetett volna a 2. sz. sértett halálához.

A sértett halála a 2010. év elejétől kezdődő, a vádlottak által közösen megvalósított cselekmények sorozatának eredményeként következett be, tehát II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott magatartása és a sértett halála között is ok-okozati összefüggés van. Ezért II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott cselekménye is befejezett emberölés büntette. Erre figyelemmel az ítéletábra II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott élet elleni bűncselekményét társtettesként elkövetett emberölés büntettének [1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont] minősítette.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője indítványozta a cselekmény halált okozó testi sértés büntettekénti minősítését.

A halált okozó testi sértés vegyes bűnösségű bűncselekmény, az elkövető szándéka testi sérülés okozására terjed ki, míg a bekövetkezett eredmény vonatkozásában csak gondatlanság terheli.

A gondatlanságnak két fajtája van: a hanyagság, melynek esetén azért nem látja az elkövető a magatartása következményeit, mert a kellő körültekintést elmulasztja. Ez a jelen ügyben nyilvánvalóan fel sem merülhet.

A gondatlanság másik formája a tudatos gondatlanság, amikor az elkövető látja a magatartása lehetséges következményét, de könnyelműen bízik annak elmaradásában.

A tudatos gondatlanságot az eshetőleges szándéktól az különbözteti meg, hogy előbbi esetén van alapja a bizakodásnak. Ezzel szemben az alaptalan bizakodás már a következményekbe történő belenyugvást jelent, ami azonban már eshetőleges szándékként értékelendő.

A jelen ügyben a sértett folyamatos bántalmazása, egyre romló egészségi állapota semmi alapot nem adhatott a vádlottaknak a bizakodásra, hogy a sértett túlélheti azt. Ebből következik, hogy az eredmény tekintetében szó sem lehet tudatos gondatlanságról, ezért a cselekmény sem minősülhet halált okozó testi sértésként.

A bántalmazás utolsó időszakára vonatkozóan helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, hogy akkor már egyenes szándéka állt fenn I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak a halálos eredmény bekövetkezése tekintetében. Ekkora a sértett már olyan állapotban volt, hogy nem evett, nem ivott, többször eszméletét veszítette, ennek ellenére további bántalmazó magatartást fejtett ki I.rendű vádlott neve I. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott.

Mindezekre figyelemmel tehát nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I.rendű vádlott neve I., II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak magatartását eshetőleges szándékkal, míg I.rendű vádlott neve I. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak cselekmény utolsó napjaiban elkövetett magatartását egyenes szándékkal elkövetettnek minősítette.

A személyi szabadság megsértésének büntette vonatkozásában helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vádlottak szándéka az volt, hogy a sértettet megakadályozzák a szökésben, ezért őt az ágyhoz láncolták, azt lakattal is lezárták, a kulcsot pedig maguknál tartották. Mindezekre figyelemmel helyes a minősített cselekmény megállapítása.

Ugyanakkor III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében e bűncselekmény jogszabályi megjelölése pontatlan volt - (2) bekezdés a) pont - mert a (2) bekezdésnek nincsen a) pontja, illetőleg a (2) bekezdés egy teljesen más elkövetési magatartást takar.

Az indokolásból egyértelműen megállapítható, hogy III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott cselekményét - I.rendű vádlott neve I. rendű és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlotthoz hasonlóan - a (3) bekezdés a) pontja szerint helyesen minősítette az elsőfokú bíróság, ezért az ítéletábla e bűncselekmény jogszabályi alapját ennek megfelelően helyesbítette.

I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottak testi sértésként értékelt cselekményének megnevezése nem felel meg a 61/2008. BK véleményben kifejtetteknek. Amire e vonatkozásban az elsőfokú bíróság hivatkozott, az a nyelvhelyességi szempontok szerinti eltérésre vonatkozik.

A cselekményeket a Btk. Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni a BK vélemény 1. pontja értelmében. Ez a fenti bűncselekmény esetében testi sértés, azaz nem súlyos testi sértés. Ezért az ítéletábra megállapította, hogy e cselekmény megnevezése helyesen társtettesként elkövetett testi sértés büntette.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor az elkövetéskori törvényt alkalmazta, hiszen e kérdésben mindig a konkrét következményeket vizsgálva kell dönten. Mindezek vizsgálata megtörtént, annak az elsőfokú bíróság helyes indokát adta, így helyes az általános szabályok szerinti elkövetéskori törvény alkalmazása a vádlottakkal szemben.

A bűnösségi körülményeket tekintve az ítéletábra mellőzte I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában a beismerő vallomás enyhítő körülménykénti értékelését, hiszen azt utóbb visszavonta, ugyanakkor a vádlott-társakra tett terhelő vallomás nem enyhítő körülmény.

Esetében további súlyosító körülmény, hogy az I. rendű vádlott a tényállás 1. pontjában írt cselekményt is felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a megváltozott minősítésre figyelemmel mellőzte a kísérletet az enyhítő körülmények közül, esetében további súlyosító körülmény, hogy a cselekményt büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében kisebb súllyal a részbeni bűnösségre kiterjedő beismerő vallomás az enyhítő körülmény, mert az utolsó szó jogán a III. rendű vádlott már tagadott mindenféle bántalmazást.

További enyhítő körülmény mindhárom vádlott vonatkozásában az időmúlás és a hosszú büntetőeljárás, azonban csak kisebb súllyal, a vádlottak által elkövetett nagy tárgyi súlyú bűncselekményekre tekintettel.

I.rendű vádlott neve I. rendű és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott védője hivatkozott a sértetti közrehatásra, e vonatkozásban pedig a III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott arra, hogy ő biztatta a 2. sz. sértettet arra, hogy hagyja el az ingatlant.

Az iratokból egyértelműen megállapítható, hogy a 2. sz. sértett és I.rendű vádlott neve I., III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott, valamint a II.rendű vádlott neve II. rendű vádlotthoz kötődése 2004. évet megelőzi. Nyilván szoros volt a kapcsolat, hiszen bűncselekmények közös elkövetésére is sor került, ahogy az előéleti iratokból megállapítható. Arra is van adat, hogy a sértettnek nem volt hova mennie. **(5. sz. név)**, a sértett testvére maga vallotta, hogy amikor férjhez ment, teljesen megszakadt a kapcsolata a sértettel, csak tíz év után találkoztak újra.

Az iratokból az is megállapítható, hogy nyilvánvalóan egy idő után maga a sértett sem érezte megfelelőnek a helyzetét, hiszen 2009. június 29-én öngyilkosságot követett el.

Az is egyértelműen megállapítható, hogy III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottnak háziasszonyként mindenképpen szüksége volt a sértett segítségére. Abban egyező vallomások állnak rendelkezésre, hogy a ház körüli munkákat a sértett végezte, ő vezette a háztartást, ő kísérte iskolába gyermekkorú 1. sz. sértettet, sőt a különböző hivatalos ügyeket is neki kellett intézni. Az egyik bántalmazás oka pontosan az volt, hogy a sértett elmulasztotta megírni II.rendű vádlott neve II.

rendű vádlott halasztás iránti kérelmét, ezért őt a rendőrség elvitte.

De maguk a vádlottak is mindent elkövettek egy idő után, hogy a sértettet a szökésében megakadályozzák, ettől kezdve a sértett nem mehetett sehová egyedül. Hozzá tartozói is biztatták a távozásra, **(6. sz. név)** még azt is felajánlotta, hogy hozzájuk költözhessen, azonban ebben a vádlottak a 2. sz. sértettet megakadályozták. Nyilván a tetteik gyakoriságával pedig már saját érdekük is amellettszól, hogy a sértett a házat nem hagyhatta el, hiszen amikor a rendőrség a háznál járt, az ágy neműtartóban kellett elbújnia, nem is szólva kiláncolásáról.

Már ismert fogalom, az úgynevezett stockholm szindróma, amely a fogvatartó és a fogvatartott között kialakult teljes kötődés alapján alakul ki a fogvatartottban. A vádlottak és a sértett viszonya tökéletesen tükrözi a kínzó és kínzott viszonyát. Ez a szindróma teljesen a fogvatartóhoz vagy bántalmazóhoz köti a bántalmazottat. Ilyen körülmények mellett pedig szóban sem kerülhet a sértetti közrehatás.

Az így helyesbített bűnösségi körülmények mellett nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte, hogy halmazati büntetésül mindhárom vádlottal szemben életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása indokolt és szükséges.

II. rendű vádlott neve II., III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottal szemben a próbára bocsátás megszüntetésére figyelemmel ezt a büntetést II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében magánokirat-hamisítás vétsége, míg III. rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében bűnpártolás büntette miatt is kiszabottnak tekintette az ítéletábra.

Nem tévedett II. rendű vádlott neve II. és III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottak esetében az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatók, a feltételes szabadság próbaidejét is helyesen és arányosan állapította meg.

Tévedett azonban, amikor a többszörös visszaesőnek minősülő I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott vonatkozásában a súlyosító körülmények túlsúlya mellett akként rendelkezett, hogy negyven év eltelte után feltételes szabadságra bocsátható.

Irányadó bírói gyakorlat szerint a minősített emberölés büntettén túl további több súlyos bűncselekményt elkövető büntetett előéletű vádlottal szemben kiszabott életfogytig tartó szabadságvesztés esetén nincs helye a feltételes szabadságra bocsátásnak (Bíróági Határozatok 2004. évi 353. számú jogeset). A kedvezőtlen előéletű I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott személyiségére is figyelemmel, fokozott veszélyt jelent a társadalomra, így a feltételes szabadságra bocsátás kizárása feltétlenül indokolt vele szemben.

Ezért a másodfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény 47/A. § (1) és (3) bekezdése alapján megállapította, hogy I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Nem osztotta a védelem azon álláspontját, hogy I. rendű vádlott neve esetében ez a büntetés alkotmányellenes lenne. Mind az elkövetéskori, mind az elbíráláskori Btk. ismeri ezt a büntetési nemet - tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés -, kivételes esetekben alkalmazza a bíróság, amikor a vádlott társadalomtól való teljes elszigetelése szükséges.

A tényleges életfogytiglani szabadságvesztéssel kapcsolatosan indult eljárást az Alkotmánybíróság az időközbeni jogszabályváltozásra figyelemmel megszüntette. A törvény módosítása értelmében

tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélet esetén negyven év eltelte után kegyelmi eljárás keretében felül kell vizsgálni a feltételes szabadságra bocsátás indokoltságát.

A törvényszék II.rendű vádlott neve II. és III.rendű vádlott neve III. rendű vádlottak esetében - a belső arányosságra figyelemmel - helyesen határozta meg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját harminckettő, illetőleg harmincöt évben.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott esetében az a körülmény indokolta a hosszabb időtartamot, hogy sok esetben az ő magatartása volt az ok, ami végül is a sértett bántalmazásához vezetett.

A vádlottak és **(7. sz. név)** vallomásából megállapítható volt, hogy többször III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott provokálta ki a sértett bántalmazását. A szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság is tényként állapította meg, hogy a vádlottak által kreált szerepjátékokban mindenki volt üldöző - aki bántotta a 2. sz. sértettet - és megmentő is. Ez utóbbi szerep megjelent III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott által az utolsó szó jogán elmondottakban is, amikor a sértett bántalmazását következetesen tagadta, s magát egyedüli megmentőként tüntette fel, aki igyekezett a sértettet megvédeni és rábírní a távozásra. A sértett bekövetkezett halála azonban nem ezt az állítást támasztja alá.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott jelenlegi egészségi állapotára figyelemmel helyesen döntött az elsőfokú bíróság akként, hogy fegyház helyett eggyel enyhébb, börtön fokozatban rendelte a szabadságvesztést végrehajtani. Nem jelölte meg azonban annak jogszabályi alapját, mely az 1978. évi IV. törvény 43.§ a) pontja.

A vádlottak által elkövetett cselekmények jellegére, súlyára, a vádlottak előéletére figyelemmel helyesen szabott ki velük szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetést, annak tartama arányos.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott jelen elítélés alapjául szolgáló cselekményeit felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el, ezért az 1978. évi IV. törvény 91/A. § c) pontjára figyelemmel a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását el kell rendelni. Csak ezt követően kerülhet sor annak megállapítására, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztés mellett ez a büntetés nem hajtható végre.

Ezért az ítéletábra I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottal szemben a Szegedi Városi Bíróság 7.B.2531/2007/12. számú ítéletével kiszabott - helyesen - 1 év 6 hónap börtön végrehajtását elrendelte, és egyben megállapította, hogy a szabadságvesztés nem hajtható végre. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelni, kizárólag arra utalt, hogy az nem hajtható végre, és tévesen jelölte meg annak tartamát hat hónapban.

A bűnjelek tekintetében döntően helyesen rendelkezett az elsőfokú bíróság. Az elkobzás elrendelhetősége vonatkozásában a **(7. sz. név)** tulajdonában volt ingóságok tekintetében osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, mely szerint e bűnjelek elkobzására azért volt lehetőség, mert a bűncselekmény elkövetéséhez használt eszközök tulajdonosa előtt előzetesen ismert volt, hogy azokat a vádlottak bűncselekmény elkövetéséhez használják.

Az elkobzott bűnjelek közül a Rendőrmúzeum csak az 1-3. tétel alatti bűnjeleket kérte nála elhelyezni, így az ítéletábra e bűnjeleket helyezte el a rendőrmúzeumban.

A múzeum további kérelme nem elkobzott bűnjelekre vonatkozott, hanem I.rendű vádlott neve I.

rendű vádlottnak kiadni rendelt családi fotóra, illetőleg az iratokhoz csatolni rendelt gyermekkorú 1. sz. sértett rajzaira. E bűnjelek vonatkozásában helyes rendelkezést tartalmaz az első fokú ítélet, azok a Rendőrmúzeum részére nem adhatók ki.

Az eljárás során lefoglalt és a Bj.I.63/2013/11., 12., 19., 20. tétel alatti bűnjelekről elmulasztott az elsőfokú bíróság rendelkezni, ezért azok lefoglalását a másodfokú bíróság a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és a Be. 155. § (8) bekezdése alapján megsemmisítésüket rendelte el.

A 23., 24. tétel alatti rajzoknak helyesen rendelte el az iratokhoz csatolását, azonban elmulasztotta a bűnjelek lefoglalását megszüntetni, így azt az ítélet tábla pótolta [Be. 155. § (1) bekezdés].

A Bj.I.62/2013/8. tétel alatti bűnjelről elmulasztott rendelkezni, így annak lefoglalását a másodfokú bíróság megszüntette, és azt III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottnak kiadni rendelte [Be. 155. § (1) bekezdés, (5) bekezdés].

Az első fokon felmerült bűnügyi költségről a törvényszék részben számítási hiba, részben helytelen jogi álláspontja miatt tévesen rendelkezett.

I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott személyes költségmentessége folytán csak annak engedélyezésétől kezdődően felmerült kirendelt védői díjat viseli az állam, az azt megelőzően felmerült díj a vádlottat terheli. Ezért 202.500,- forinttal több, összesen 332.961,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte I. rendű vádlott neve I. rendű vádlottat a másodfokú bíróság, míg az állam által viselt bűnügyi költség összege helyesen 482.656,- forint.

II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében 1.000,- forinttal több - számítási hiba folytán - a fizetendő bűnügyi költség összege, azaz 564.817,- forint, míg ugyanezen okból a vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 1.208.368,- forint.

I. rendű vádlott neve I., III. rendű vádlott neve III. rendű vádlottakat egyetemlegesen kötelezte az elsőfokú bíróság a sértett DNS vizsgálatával felmerült költség megfizetésére, melynek összege tévesen került bevezetésre a költségjegyzékbe, az helyesen 143.625,- forint, valamint a bűnösség megállapítása mellett ennek egyetemleges megfizetésére II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottat is kötelezte a Be. 338. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a fellebbezések közül az ügyész fellebbezését alaposnak ítélve, az elsőfokú bíróság ítéletét hivatalból is felülvizsgálva, azt a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe az 1978. évi IV. törvény 99. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

A fellebbezési eljárás során II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott védelmével 28.720,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése, és 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítélet tábla, míg I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott védelmével felmerült 60.000,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli a Be. 339. § (1) bekezdése alapján.

Szeged, 2015. június hó 29.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk. . Cserháti Ágota sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.96/2015/31. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.348/2013/185. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2015. június 29.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke